

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIX Nr. 14708

Vineri 1 decembrie 1989

6 PAGINI — 50 BANI

Pe drumul luminos deschis de marele forum comunist

În istoria dezvoltării economice nu se cunoaște exemplul de țară care să fi trecut în rindul celor dezvoltate fără angajarea unui amplu și îndelungat efort de investiții. Experiența umanității atestă că, în toate timpurile, acumularea a constituit izvorul prosperității, că epocile de mare înflorire economică s-au grefat întotdeauna pe un intens proces de acumulare. Această realitate s-a ilustrat cu deosebire în perioada de dezvoltare a țării noastre, pe deosebire după Congresul al IX-lea al partidului, când opțiunea pentru un intens efort de acumulare a fost situată la rangul de opțiune politică fundamentală.

O opțiune de fond și de durată, pe care magistralul Raport prezentat de secretarul general al partidului, Nicolae Ceaușescu, la înalta tribună a recentului forum al comunistilor români, a evidențiat-o deosebită forță de argumentare. În acest sens, în raport se subliniază cu pregnanță faptul că „înfăptuirea programelor de dezvoltare economică-socială impune ca necesitatea obiectivă alocării și în viitor a 25-30 la sută din venitul național pentru fondul de acumulare și dezvoltare. Pe această bază, în următorul deceniu se vor realiza investiții de 3.200-3.500 miliarde lei, din care 1.600-1.700 miliarde lei în cinci ani până la 1995”.

Rata înaltă de acumulare a fost și continuă să fie un efort substanțial pentru societatea noastră socialistă. A fost și continuă să fie însă un efort absolut necesar, fără de care nu ar fi fost posibilă realizarea marilor construcții industriale, agricole, sociale, schimbarea radicală, din temelii, a înfăptuirii întregii țări, ridicarea continuă a nivelului material și spiritual al poporului, fără marile eforturi de acumulare, efort de durată pe care l-a făcut poporul român, nu ar fi fost obținute niciodată rezultatele spectaculoase cu care azi, pe bună dreptate, se mândrește întregul popor. Are motive poporul român să fie mândru pentru faptul că la sfârșitul celui de-al 9-lea cincinal obiectiv

lul proprietății socialiste, exprimat prin înălțimea avutei naționale acumulate, se va ridica la circa 5.670 miliarde lei, ceea ce înseamnă o creștere de 22,5 ori față de 1945. Comparativ cu același an al începutului de istorie nouă românească, fondurile fixe, principalul element component al avutei naționale și deci al proprietății socialiste, au sporit tot de 22,5 ori, din care în 1991 după 1965, ajungând în anul 1990 la 3.750 de miliarde lei, din care aproximativ 90 la sută au fost date în funcțiune în ultimii 24 de ani. „Dacă am fi neglijat acu-

movat, după Congresul al IX-lea, o politică consecventă de acumulare înaltă, pe baza căreia s-a asigurat creșterea sustinută a venitului național pe locuitor, repartizarea rațională a forțelor de producție pe teritoriu, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al întregii națiuni, confruntându-se astfel în tot și în cazul României, aprecierea lui Fr. Engels că acumularea reprezintă „funcția progresivă cea mai importantă a societății”.

Se cuvine subliniat faptul că pentru țara noastră acest proces cu

ferm după Congresul al IX-lea al partidului. Politică pe care poporul nostru este ferm hotărât să o urmeze neabătut și în anii viitori. Rațiunea efortului trebuie văzută în însăși evoluția revoluției științifico-tehnice contemporane. Ea creează șansa reală a comprimării etapelor de dezvoltare, a parcurgerii acestora în răstimpuri cât mai scurte. Neglijarea sau subaprecierea necesității acestui efort ar determina riscul adâncirii decalajelor, dintre statele avansate și cele rămase în urmă datorită, tocmai, nealocării resurselor necesare promovării, la timp, a noului curent al științei și tehnicii. Economia noastră națională se află, prin urmare, angajată într-o competiție aspră, al cărei ritm febril solicită tuturor statelor eforturi financiare mari. Este lesne de înțeles că pentru țara noastră, care are încă de recuperat anumite decalaje față de țările a-

POLITICA DE ACUMULARE — o politică științific fundamentată, consecvent realizată

mulară și fondul de dezvoltare — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvântarea rostită la adunarea solemnă consacrată aniversării a 45 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antimeritaristă. România ar fi rămas în continuare o țară slab dezvoltată, și acum, în loc să vorbim de mărețe realizări, am discuta cum să depășim greutățile”.

Relundu pe larg această idee în Raportul prezentat la Congresul al XIV-lea al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu preciza că, dacă am fi continuat ritmul acumulării practicat înainte de 1965, care în anul din această perioadă a coborât chiar și până la 17 la sută, am fi obținut o dublare sau cel mult o creștere de 1,5 ori față de 1965 — ceea ce ar fi determinat ca România să rămână, practic, și astăzi o țară slab dezvoltată.

Respingând cu hotărâre concepția după care România trebuie să rămână o țară eminențanță agrară, ca și concepția reacționară care afirma că poporul român nu este în stare să realizeze o industrie modernă, dezvoltată, partidul nostru a pro-

caracter de necesitate obiectivă a fost multă vreme puternic frinat. L-a zădărnicit condamnabila nepăsare a claselor exploatare, care și rapacitatea multor rinduri de jefitori care s-au abătut peste țară. „A trebuit să plătim zece și zece de miliarde de lei aur tribut — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în raport —, iar după formarea statului național român, în 1859, aproape o sută de ani cele mai importante bogății ale României s-au aflat în mâna capitalului și monopolurilor străine, astfel că numai între primul și al doilea război mondial acestea au acumulat pe seama bogățiilor României și a muncii poporului român aproape o sută de miliarde dolari care au ajuns în țările capitaliste dezvoltate”. Așa se explică, printre altele, enorma distanță care a despărțit România la ceasul victoriei revoluției socialiste de statele avansate ale Europei, ale lumii. Deci, din start am pornit cu un imens handicap. Pentru înlăturarea lui nu era decît o singură soluție viabilă — desăvârșirea unui intens efort de acumulare, politică pentru care partidul nostru a optat

vansate, acest efort trebuie să fie și azi doborât de consistent. Locul de frunte pe care îl binemerită harul și talentul poporului român în rindurile popoarelor lumii impune să se acumuleze nu oricum, ci la un nivel efectiv înalt, obligatoriu superior ritmului în care se înscriu azi țările avansate ale lumii.

Desigur, repartizind o parte importantă din venitul național pentru acumularea, această opțiune impune, în planul prezentului, o succesiune de mari eforturi, o serie de renunțări, dar altă soluție nu există. În timp însă, cum a dovedit în mod exemplar experiența ultimului sfert de veac care a trecut de la Congresul al IX-lea, acest efort a dat roade extrem de bogate: la fel ca și până acum, el va da din ce în ce mai multe roade bogate în viitor. Aceasta este dialectica acumulării. Tocmai de aceea este o mare cinste pentru noi, românii, că tot ceea ce am realizat — și am realizat enorm de mult într-o foarte scurtă perioadă de timp — este rodul muncii noastre și nimeni nu poate spune că ne-am ridicat bună-

(Continuare în pag. a V-a)

DEPLINĂ APROBARE, PROFUNDĂ SATISFACȚIE FAȚĂ DE REALEGEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN FRUNTEA PARTIDULUI

Telegrama adresate tovarășului Nicolae Ceaușescu

PAGINA A III-A

UNIREA CEA MARE — biruință a dreptății istorice, act energic de voință al întregii națiuni

Cu 71 de ani în urmă, în marea carte a existenței poporului nostru s-a gravat adine și neperior un eveniment prin care a triumfat din nou dreptatea istoriei, dovedindu-se încă o dată că în calea voinței neîmărmurate a națiunilor de a trăi libere, în deplină unitate, nici un obstacol, nici o piedică nu sînt de netrecut, de neînfînt. Atunci, la 1 Decembrie 1918, prin hotărârea unanimă a Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, s-a roșit istoria însăși, încununând printr-un mare act de biruință lupta neamului românesc pentru existența de sine-stătătoare în spațiul geografic ce-i era vatră de formare și de viață multimilenară. Pe harta Europei și a lumii a apărut un nou stat național unitar și independent, înfăptuindu-se astfel o legată a istoriei: aceea ca între ființa unită și aceluiași popor să nu mai existe hotare despărțitoare de frînt, hotare croite și menținute, cu forța prin politica agresivă, de dictat a unor mari imperii hăpărețe. Așa cum sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, „crearea statului național unitar a constituit o strălucită victorie istorică a luptei eroice, îndelungată a maselor populare pentru făurirea națiunii române, a marcat împlinirea visului secular al tuturor românilor de a trăi uniți în granițele aceluiași țări, într-un stat unic, liber și independent”.

A triumfat la 1 Decembrie 1918 dreptatea istoriei, pămîntul Transilvaniei fiind din adîncuri de vreme parte integrantă și inimă a întregului cuprins românesc. Aici, pe locurile unde dăci lui Decebal au înălțat, prin luptele lor pentru libertate, cel mai frumos imn de iubire patriei primejdioasă, s-a aflat centrul Daciei romane, nucleul vastului spațiu în care s-au desfășurat convingerile și simbioza dacoromână — temeiul și substanța etnogenezei românești. Aici, ca și în celelalte zone ale vechii strămoșești, românii au, aldona stejarilor falnici, puterice și trănicioare rădăcini: ei și fost și sînt „oamenii pămîntului”, cei pe care nu l-a înfrînt nici o vitregie a vremurilor, ei au fost mereu cei mai numeroși, chiar și atunci cînd, alături de ei, s-au așezat oameni de al neam și limbă, cu care au conviețuit și s-au intrăgărit. Transilvania a fost, de drept și de fapt, o țară românească, ai cărei locui-

tori au trăit neconștient într-o strînsă osmoză sufletească, de gînd și simțire, cu celelalte viguroase ramuri ale marelui trunchi etnic românesc.

A triumfat dreptatea istoriei înfrunt pentru unitatea lor națională românii s-au pregătit de-a lungul multor veacuri, luptînd și jertvind-se pentru a rămîne mereu ei înșiși, pentru a trăi liberi și uniți între hotarele aceluiași stat românesc. Lupta lor multiseclară a fost îndreptată împotriva unor asupritori care, mînuindu-l pe românii au urmărit, cu deosebire în epoca dualismului austro-ungar, deznationalizarea românilor, periclitîndu-le însăși ființa lor etnică. Izvorul puterii de înăbușare a românilor la această politică ridicată în vremea dualismului austro-ungar la rang de principiu suprem al vieții de stat, l-a constituit puternica lor legătură cu pămîntul prezent, cu viața lor prezentă, pe care ei au avut-o în deplină libertate la un unic popor, avînd un destin comun, realizînd o operă de creație istorică unitară, născînd la un viitor mai bun pentru toți fiii săi. De această exemplară constituție de neam, apoi național, s-au lăsat de un zid de netrecut toate străduințele deznationalizatoare ale guvernărilor vremurilor; pe temelia ei a fost întretinută mereu viața încrederii în ideea unității naționale, în ideea îndelungată luptă pentru unitate și a dus-o, apoi, spre ziua de măreț împlinire de la 1 Decembrie 1918.

A biruit atunci dreptatea istoriei pentru că, făurindu-și statul național propriu, românii au așezat la temelie acestuia principiile deplină egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate; ei au demonstrat astfel că lupta lor îndelungată n-a fost întemeiată pe dorința de a deveni din asupritori asupritori, din primi oprimatori, ci de a distruge libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria națională, în realizarea și în afirmarea unității naționale, în libertatea și egalitatea pentru toți, pe baza respectului și conlucrării reciproce, fiind adînc conștienți că un edificiu statal este trainic, durabil atunci cînd se sprijină pe egala îndreptățe, pe prosperitatea și unitatea de gînd și simțire a tuturor fiilor săi. Unirea Transilvaniei cu România și încheierea procesului de făurire a statului național unitar român au reprezentat, evident, o etapă deosebit de înaltă în istoria